Catherine Coeová

Skvělé hrátky se štěňátky

Štěňata z Čarovné louky

Lumpárny a kouzla

bambook

Catherine Coeová

Skvělé hrátky se štěňátky

Štěňata z Čarovné louky

Lumpárny a kouzla

Catherine Coeová

Štěňata z Čarovné louky

Lumpárny a kouzla

Přeloženo z anglického originálu **Puppies of Blossom Meadow #2: Mischief and Magic** vydaného nakladatelstvím Scholastic Limited v roce 2021.

Originally published and licensed by Scholastic Children's Books, a division of Scholastic Limited. All rights reserved.
Text © Catherine Coe, 2021
Cover illustration © Andrew Farley represented by Meiklejohn, 2021
Inside illustrations © Yesenia Moises, 2021

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 8464. publikaci

Překlad Matouš Jimel
Jazyková úprava Lenka Šimůnková
Odpovědná redaktorka Magdalena Jimelová
Sazba Šimon Jimel
První vydání, Praha 2022
Vytiskla tiskárna FINIDR s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2022
Translation © Matouš Jimel, 2022

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude ***trestně stíháno****.*

ISBN 978-80-271-4817-2 (pdf)
ISBN 978-80-271-3368-0 (print)

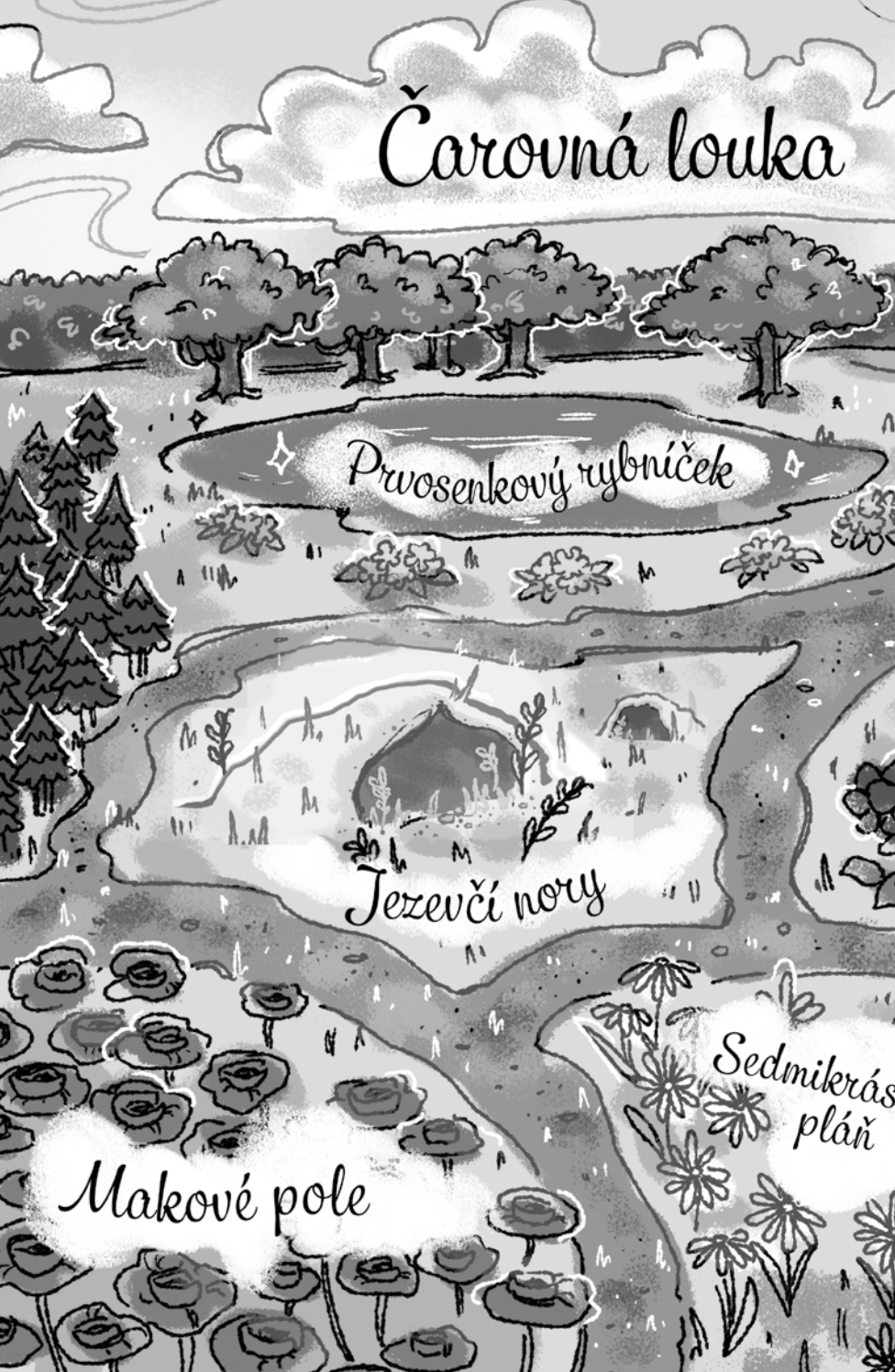
Čarovná louka
Prvosenkový rybníček
Jezevčí nory
Sedmikrás
pláň
Makové pole

Velká houština
Pryskyřníkový most
Hyacintový háj
Slunečnicový sad
Lupinová cesta
Čarovná říčka
Violkové vřesoviště
Zimolezový kopec

Pro Mata
(ano, ten jezevčík byl
pojmenován po tobě!)

Kapitola 1

Venčení!

Bim bam, bim bam!

Jakmile zaslechla zvonek, hopkala Andrea ke dveřím po jedné noze s jednou botou obutou. Posledních deset minut totiž strávila hledáním té druhé.

Otevřela dveře Erice, Kláře a jejímu tatínkovi. „Už to bude!“ volala Andrea. „Nemůžu najít druhou tenisku…“

„A nemohla by sis vzít jiné boty?“ navrhla Erika. Už se nemohla dočkat, až budou všechny tři zase pomáhat v psí školce, jako včera.

Andrea zavrtěla hlavou. „Jestli půjdeme venčit pejsky, potřebuju tenisky!“

„Poskakovat můžeš klidně i bosa,“ žertovala Klára.

Andrea o tom začala vážně přemýšlet, vtom však do předsíně vešla její maminka s modrobílou botou v ruce. „Byla v kuchyni, Andreo,“ řekla. „Měnila jsem ti na ní tu přetrženou tkaničku, pamatuješ?“

„Díky, mami!“ usmála se Andrea a rychle si zavázala tkaničky na dvojitý uzel. „Můžeme jít!“ sdělila kamarádkám.

Z chodby ještě všechny zamávaly Andreině mamince. Pak Erika s Klárou Andreu krátce objaly a rozběhly se za Klářiným tatínkem po schodech do přízemí. Dívky bydlely ve

stejném činžovním domě, Andrea v prvním, Erika v pátém a Klára v sedmém patře.

„Už se nemůžu dočkat, až zase uvidím všechny ty pejsky!“ vydechla nadšeně Klára a rozeběhla se po chodníku.

„Tak a teď zpátky na Čarovnou louku!“ zvolala ne právě potichu Erika. Klára se ohlédla na tatínka, jestli to nezaslechl, ale zdálo se, že se usilovně rozhlíží po silnici a kontroluje provoz.

Andrea se kousla do rtu. „A co když už se na tu louku nedostaneme?“ obávala se. „Třeba to včera byla jen jedinečná příležitost!“

Ve skladu psí školky, kde pracoval Klářin táta, včera dívky našly kouzelný obojek. Když se ho dotkly, přenesl je na Čarovnou louku, a tam se všechny proměnily ve štěňátka. Na louce potkaly spoustu přátelských zvířátek, ptáčků a hmyzích kamarádů a zažily s nimi kouzelná dobrodružství. Také pomohly skřítkům žijícím v Hyacintovém háji.

„Musíme počkat a uvidíme,“ zašeptala Klára, když přecházely silnici.

Za deset minut dívky dorazily k domu, kde sídlila Psí pohoda. Zvenku to byl úplně obyčejný dům, ale uvnitř se to jen hemžilo psy různých ras i velikostí!

Německý ovčák přiběhl do předsíně a začal Kláře olizovat ruku. „Nazdar, Popinko!“ přivítala se s ním Klára.

Andrea s Erikou se sehnuly a hladily jezevčíka s bíglem, kteří se k nim s nadšením přihnali.

„Zdá se, že už si pejskové pro dnešek vybrali, kdo s nimi půjde na procházku!“ smál se Klářin tatínek. „Dnes je pro změnu

vezmeme na ranní venčení, tak jim můžete nasadit obojky."

Erika, Klára a Andrea se na sebe podívaly. Myslely si, že teď půjdou rovnou do skladu a vyzkoušejí kouzelný obojek!

Tatínkovi zmizel úsměv z tváře. „Copak se děje? Vždyť včera jste se nemohly dočkat, až půjdeme s pejsky na procházku."

„Ale to nic, tati!" vyhrkla Klára a vzala z poličky Popinčin obojek. Na procházku se psy se *opravdu* těšila. Ale ne tak moc, jako na další návštěvu Čarovné louky!

Klářin tatínek podal Erice obojek pro bígla. „Tenhle je pro Tobíka," řekl. „A tenhle je pro Mata," podal obojek Andree a ta ho hned nasadila jezevčíkovi. „Majitelé těch pejsků jsou moc rádi, že mi je pomáháte venčit."

„Opravdu? To je super!" poskočila si samou radostí Andrea.

Včera vedl psy na vodítku Klářin tatínek a tři nejlepší kamarádky ho jen doprovázely. Teď si každá bude venčit svého pejska. V domě, kde dívky bydlely, byli domácí mazlíčci zakázáni, takže to pro ně bude úžasný zážitek.

Šli venčit do parku hned za rohem. Klářin tatínek vedl pět psů a zdálo se, že každý se chce vydat jiným směrem. Klára se musela smát, jak se táta točil kolem dokola, snažil se rozmotat vodítka a přinutit psy jít tam, kam měli namířeno. Její Popinka byla naštěstí moc hodná a na vodítku vůbec netáhla.

Jakmile v parku dorazili do psího koutku a zavřeli za sebou branku, pustili psy na volno. Kamarádky s úsměvem pozorovaly, jak se navzájem honí a pobíhají, a Klářin tatínek jim házel míčky a oni mu je nosili.

„Kdy se vrátíme zpátky do Psí pohody?“ zeptala se Erika. „Už bych se tak moc chtěla

poohlédnout po tom obojku a přenést se zase na Čarovnou louku!“

Andrea pokrčila rameny, hodila jeden z míčků na druhý konec výběhu a rozeběhla se za ním.

„Za míčkem se přece nemáš honit ty, Andreo!“ zahihňala se Klára.

„Já vím, ale mě to baví,“ odpověděla Andrea a její dlouhé nohy se jen míhaly trávou.

Asi za půl hodiny, když se psi (a také Andrea) dostatečně vylítali, se Klářin tatínek chystal pejskům připnout vodítka. „Už bychom měli jít. Dnes k nám má přijít psí kadeřník, tak abychom ho nepropásli."

Erika se ohlédla na kamarádky. Takhle už se na Čarovnou louku snad nikdy nepodívají! Potřebují se dostat do skladu – ale jak to zařídit? Připnula Tobíkovi vodítko a vyhrkla: „Není potřeba něco udělat ve